

ประโยค ๑ - ๒
แปล มคธเป็นไทย
สอบ วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

แปล โดยพยัญชนะ

๑. วณณิมิตฺติ ตํ กถํ สุตฺวา “ปุตฺตา นาม มาตาปิตฺตุนํ วจนํ อติกกมิตฺตุน สกฺโกณฺติ, อิทานิ อณฺณํ วิชายนี อิตฺถิ อานนฺตฺวา มํ ทาสีโกเคน ภูณฺชิสฺสติ, ยนฺนุนาหํ สยเมเวกํ ภูมาริกํ อานนฺยยนฺติ จินฺนเตตฺวา เอกํ ภูลํ คนฺตฺวา ตสฺสตฺถาย ภูมาริกํ วาเรตฺวา “กีนฺนาเมตํ อมฺม วเทสฺสิติ เตหิ ปฏิกฺขิตฺตา “อหํ วณฺณมา, อปฺตฺตํ ภูลํ วินสฺสติ, ตุมฺหากํ ชีตา ปุตฺตํ ปฏิลภิตฺวา ภูณฺมพฺสส สามินี ภวิสฺสติ, เทถ ตํ มยฺหํ สามิกสฺสาติ ยาจิตฺวา สมฺปฏิจฺฉาเปตฺวา อานนฺตฺวา สามิกสฺส จฺมเร อทาสี ๑ อถสฺสา เอตทโหสิ “สจายํ ปุตฺตํ วา ชีตฺรํ วา ลภิสฺสติ, อยเมว ภูณฺมพฺสส สามินี ภวิสฺสติ, ยถา ทารกํ น ลภติ; ตถเว นํ กาคํ วณฺณตฺติ ๑ อถ นํ อาท “ยทา เต ภูณฺณิยํ คพฺโภ ปตฺติฏฺฐาติ; ตทา เม อารโจะยฺยาสีติ ๑ สา “สาธฺตฺติ ปฏิสฺสุตฺวา, คพฺภเ ปตฺติฏฺฐิตฺเต, ตสฺสา อารโจะสิ ๑ ตสฺสา ปน สาเขว นิจฺจํ ยากฺกตฺตํ เทติ ๑ อถสฺสา อาทาเรเนว สทฺธิ คพฺภปาดนภสซฺชํ อทาสี ๑ คพฺโภ ปติ ๑ ทฺติยมฺปี คพฺภเ ปตฺติฏฺฐิตฺเต, ตสฺสา อารโจะสิ ๑ อิตฺราปี ทฺติยมฺปี ตถเว ปาเตสิ ๑

แปล โดยอรรถ

๒. อถ นํ ปฏิวิสสุกคฺคิโย ปุจฺฉิสฺสุ “กจฺจิ เต สปตฺตี อนุตฺราขํ
 กโรตฺตี ๑ สา คมคฺคํ อาโรเจตฺวา, “อนุทฺพาเล กสฺมา เอวมกาสิ ? อยํ ทว
 อิสฺสรียภเยน คพฺภปาดนภสฺซหํ โยเชตฺวา เทติ, เตน เต คพฺโภ ปตฺติ,
 มา ปุณ เอวมกาสิติ วุตฺตา, ตตฺติยวาทน กเถสิ ๑ อถสฺสา อิตฺรา อุทฺธํ ทิสฺวา
 “กสฺมา มยฺหํ คพฺภสฺส ปตฺติจฺจิตฺถาวํ น กเถสิติ วตฺวา, “ตฺวํ มํ อานตฺวา เทว
 วาเร คพฺภํ ปาเตสิ, กิมคฺคํ คฺยฺหํ กเถมิติ วุตฺเต, “นฏฺฐาทานิมฺหิติ จินเตตฺวา,
 ตสฺสา ปมาทํ โอโลเกนฺตี, ปริณเต คพฺภเ, โอกาสิ ลภิตฺวา ภสฺซหํ โยเชตฺวา
 อทาสิ ๑ คพฺโภ ปริณตฺตฺตา ปตฺติคฺคํ อสฺสกุโกนฺโต ติริยํ นิปฺชฺชิ ๑ ติพฺพา
 ขรา เวทนา อุปฺปชฺชิ ๑ ชีวิตฺสํสขํ ปาปุณฺนิ ๑ สา “นาสิตฺมฺหิ ตยา, ตวเมว มํ
 อานตฺวา ตโย ทารเก นาสสิ; อิทานิ สยํปี นสฺสามิ, อิตฺทานิ จุตฺตา ยกฺขิณิ
 หุตฺวา ตว ทารเก ขาทิตฺตํ สมคฺคตา หุตฺวา นิพฺพตฺเตยฺยนฺติ ปตฺถนํ ชเปตฺวา
 กาลํ กตฺวา ตสฺมีเยว เคเห มชฺชาริ หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๑ อิตฺรํปี สามิโก คเหตฺวา
 “ตยา เม กุลฺลปฺจฺเฉโท กโตติ กปฺปฺรชฺชนฺนุกาทีหิ สฺวโปถิตํ โปถสิ ๑ สา
 เตเนวาพาเรน กาลํ กตฺวา ตตฺถเวว กุกฺกฏฺฐิ หุตฺวา นิพฺพตฺติ ๑

ใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ๑๕ นาที.

เฉลย ประโยค ๑ - ๒

แปล มคธเป็นไทย

แปล โดยพยัญชนะ

๑. อ. หญิงหมัน ฟังแล้ว ซึ่งวาจาเป็นเครื่องกล่าวนั้น คิดแล้วว่า ชื่อ อ. บุตร ท. ย่อมไม่อาจเพื่ออันก้าวล่วง ซึ่งคำของมารดาและบิดาท. ในกาลนี้ อ.แม่ผัว นำมาแล้ว ซึ่งหญิง ผู้มีปกคิคลอดอื่น จักใช้สอย ซึ่งเรา ด้วยการ ใช้สอย เพียงดังทาสี โฉนหนอ อ.เรา ฟังนำมา ซึ่งนางกุมาริกา คนหนึ่ง เองนั้นเทียว ดังนี้ ไปแล้วสู่ตระกูล หนึ่ง ขอแล้ว ซึ่งนางกุมาริกา เพื่อประโยชน์แก่สามีนั้น ผู้อันชน ท. เหล่านั้น ห้ามแล้วว่า แนะแม่ อ.เจ้า ย่อมกล่าว ซึ่งคำนั้น ชื่ออะไร ดังนี้ อ้อนวอนแล้วว่า อ.เรา เป็นหญิงหมัน ย่อมเป็น อ.ตระกูล อันไม่มีบุตร ย่อมพินาศ อ.ธิดา ของท่าน ท. ได้เฉพาะแล้ว ซึ่งบุตร เป็นเจ้าของแห่งขุมทรัพย์ จักเป็น อ.ท่าน ท. จงให้ ซึ่งธิดานั้นแก่สามี ของดิฉัน ดังนี้ ชังชน ท. เหล่านั้น ให้รับพร้อมเฉพาะแล้ว นำมาแล้ว ได้กระทำแล้ว ในเรือน ของสามี ฯ ครั้งนั้น อ.ความคิดนั้นว่า ถ้าว่า อ. หญิงนี้ จักได้ ซึ่งบุตรหรือ หรือว่า ซึ่งธิดาไซ้รี อ. หญิงนี้ นั้นเทียว เป็นเจ้าของ แห่งขุมทรัพย์ จักเป็น อ. หญิงนี้ ย่อมไม่ได้ ซึ่งทารก โดยประการใดอ. อันอันเรากระทำ ซึ่งหญิงนั้น โดยประการนั้นนั้นเทียว ย่อมควร ดังนี้ ได้มีแล้ว แก่หญิงหมันนั้น ฯ ครั้งนั้น อ.หญิงหมันนั้น กล่าวแล้วว่า อ. สัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์ ย่อมตั้งอยู่เฉพาะ ในท้องของเธอ ในกาลใด อ.เธอ ฟังบอก แก่เรา ในกาลนั้น ดังนี้ กะหญิงนั้น ฯ อ. หญิงนั้น ฟังตอบแล้วว่า อ.ดีละ ดังนี้ ครั้นเมื่อสัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์ ตั้งอยู่เฉพาะแล้ว บอกแล้ว แก่หญิงหมันนั้น ฯ ก็ อ. หญิงหมันนั้นนั้นเทียว ย่อมให้ ซึ่งข้าวยาสูบ และภัตต แก่หญิงนั้น เนื่องนิจ ฯ ครั้งนั้น อ. หญิงหมันนั้น ได้ให้แล้ว ซึ่งยาอันเป็นเครื่องยังสัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์ให้ตกไป กับด้วยอาหารนั้นเทียว แก่หญิงนั้น ฯ อ. สัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์ ตกไปแล้ว ฯ ครั้นเมื่อสัตว์ผู้เกิดแล้ว ในครรภ์ ตั้งอยู่เฉพาะแล้ว แม้ในครั้งที่ ๒ อ. หญิงนั้น บอกแล้ว แก่หญิงหมัน นั้น ฯ อ. หญิงหมันนั้นนอกนี้ยังสัตว์ผู้เกิดแล้วในครรภ์ให้ตกไปแล้ว อย่างนั้น นั้นเทียว แม้ในครั้งที่ ๒ ฯ

แปล โดยอรรถ

๒. ครั้งนั้น เหล่าหญิงผู้คุ้นเคย ถามนางกุมาริกานั้นว่า หญิงผู้ร่วมสามี ทำอันตรายแก่เธอแลหรือ ฯ นางบอกเนื้อความนั้นแล้ว ถูกหญิงเหล่านั้นพูดว่า แม่คนโง่ เพราะเหตุไร เธอจึงได้ทำอย่างนี้ หญิงร่วมสามีนี้ ปรงยาสำหรับทำสัตว์ผู้เกิดในครรภ์ให้ตกไป แล้วให้แก่เธอ เพราะกลัวความที่เธอเป็นใหญ่ เพราะเหตุนั้น สัตว์ผู้เกิดในครรภ์ของเธอจึงตกไป เธออย่าได้ทำอย่างนี้อีกนะ ในครั้งที่ ๓ จึงไม่บอกแล้ว ฯ

ต่อมา หญิงผู้ร่วมสามีนอกนี้ เห็นท้องของนางแล้วกล่าวว่าเพราะเหตุไร เธอจึงไม่บอกความที่เธอตั้งครรภ์แก่ฉัน เมื่อนางกุมาริกานั้นบอกว่า เธอ นำฉันมาแล้ว ทำสัตว์ผู้เกิดในครรภ์ให้ตกไปถึง ๒ ครั้ง ฉันจะบอกเธอทำไม ดังนี้แล้ว จึงคิดว่า บัดนี้เราพินาศแล้ว คอยดูความเฟลอละของนาง เมื่อสัตว์ผู้เกิดในครรภ์แก่แล้ว (เป็นทารกแล้ว) ได้โอกาสจึงได้ปรงยาให้ ฯ สัตว์ผู้เกิดในครรภ์ไม่อาจตกไป (ออก) เพราะเป็นผู้แก่แล้ว (เป็นทารกแล้ว) จึงนอนขวาง ฯ เวทนาอย่างแรงกล้าเกิดขึ้นแล้ว ฯ นางถึงความสงสัยในชีวิต ฯ

นางกุมาริกานั้น ตั้งความปรารถนาว่า ฉันเป็นผู้ถูกเธอให้พินาศแล้ว เธอเองนำฉันมาแล้วให้ทารกพินาศ ๓ คน ขณะนี้แม้ตัวฉันเองก็จักพินาศ ฉันจุดิจจากอศภานี้ในบัดนี้ พึงเกิดเป็นนางยักษิณี เป็นผู้สามารถเที่ยวกินทารกของเธอ ดังนี้แล้ว ทำกาลละเกิดเป็นนางแมวในเรือนนั่นเอง ฯ สามีจับหญิงหมั้นแม้นอกนี้แล้วพูดว่า เธอทำการตัดตระกูลของฉัน ดังนี้แล้ว โขยให้บอบช้ำ ด้วยอาวุธมีศอกและเข้าเป็นต้น ฯ หญิงหมั้นนั้นตายเพราะความเจ็บนั้นแลแล้วได้เกิดเป็นแม่ไก่ในเรือนนั้นนั่นเอง ฯ